

Čitanja:

Mudr 9,13-18b

Flm 9b-10.12-17

Lk 14,25-33

Dragi biskupe domaćine Bože,
braćo u biskupskoj službi,
draga braćo svećenici, redovnici redovnice,
poštovani predstavnici društveno-političkog života,
draga braćo i sestre!

1. Okupili smo se danas ovdje u Ludbregu, u ovom svetom mjestu Euharistijskog čuda, kako bismo zajedno slavili Dan Gospodnji i obnovili svoje zavjete Bogu. Ovo hodočašće nije samo osobni čin vjere, nego i duboko narodni čin, jer je povezano sa zavjetom Hrvatskog sabora, koji je još 1739. godine odlučio svake godine dolaziti ovamo moliti i zahvaljivati: za narod, za domovinu, za jedinstvo, za vjeru.

Danas ovdje pred vas ne dolazi samo jedan biskup, nego dolazim kao brat iz Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije, iz hercegovačkog i bosanskog krša, gdje se također stoljećima živi vjera uz križ, ali i s nadom. Ova prisutnost neka bude znak zajedništva koje nadilazi granice, koje u Kristu ujedinjuje sav narod Božji, ma gdje živio. Na ovom svetom mjestu svjedočimo da Crkva ne poznaje narodne, teritorijalne ili političke podjele, nego poznaje zajedništvo, solidarnost i bratstvo. U Euharistiji je temelj našeg zajedništva. Ona nas povezuje preko rijeka, preko granica, preko rana povijesti. I zato što se Krist nije dao djelomično, nego potpuno, i mi smo pozvani dati sebe u službu dobra, u službu drugima, u službu narodu i Crkvi.

2. Okupljeni danas na ovom slavlju, najprije otvaramo svoje uši i srca hrani kojom nas danas Gospodin hrani sa stola svoje riječi. Naše današnje čitanje iz Knjige Mudrosti duboko progovara ovom trenutku.

Ludbreško euharistijsko čudo svjedoči o Božjoj želji da nam se objavi, unatoč našim ograničenim ljudskim sposobnostima razumijevanja. Svećenik koji je posumnjao u Isusovu stvarnu euharistijsku prisutnost predstavlja svakoga od nas kad se borimo s vjerom. Njegovo iskustvo podsjeća nas da su „*plašljive misli smrtnika i nestalne naše namisli*.“

Unatoč svim tehnološkim dostignućima i znanstvenom razvoju, u središtu ljudskog postojanja ostaje duboka tajna koju ljudska mudrost sama ne može proniknuti. Teško nam je razumjeti Božje putove, Njegove planove i nakane. Naše su misli doista nesigurne, a naši planovi nepostojani. Koliko puta mislimo da znamo što je najbolje, ali nas život demantira. Potrebno nam je više nego ikada moliti za dar mudrosti odozgor, ne samo u osobnim izborima, nego i u javnom životu, u politici, u gospodarstvu, u zakonodavstvu.

Naš ljudski razum sam po sebi ne može shvatiti otajstvo Boga prisutnog u kruhu i vinu.

Ono što se dogodilo ovdje u Ludbregu bio je trenutak kada je Bog podigao veo između neba i zemlje, dopustivši ljudskim očima da vide ono što vjera već ispovijeda.

3. Evanđelje danas postavlja ozbiljne zahtjeve: nasljedovati Krista ne znači ići lakšim putem, nego onim koji uključuje križ, žrtvu i često odricanje. Isus jasno govori da ne možemo biti učenici ako nismo spremni staviti njega na prvo mjesto.

U našem društvu često gledamo kako se vjernici povlače pred izazovima, kako se pritisci sustava, medija i ideologija nameću kao jedini prihvatljivi narativi. A Krist nas poziva da budemo sol zemlje i svjetlo svijeta, i to ne iz pozicije sile, nego iz hrabrog svjedočenja istine.

Isus nam kaže da moramo nositi svoj križ da bismo ga slijedili. Te riječi mogle bi se činiti nemogućima ako se oslanjamo samo na vlastitu snagu. Ali Isus ne postavlja visoke zahtjeve i onda nas ostavlja da se mučimo. On nam daje sebe, sasvim i potpuno u Euharistiji.

Stoga, euharistijsko čudo u Ludbregu nije samo zanimljiv povijesni događaj. To je živi podsjetnik na ono što se događa na svakoj Misi. Krist je doista prisutan Tijelom, Krvlju, Dušom i Božanstvom u Euharistiji.

Zato Euharistija nije samo nešto što promatramo. Ona nas iznutra mijenja. Kad primimo pričest, ne izvodimo samo obred. Sjedinjujemo se s izvorom snage koji radikalno nasljedovanje Isusa čini mogućim. Kad primamo Euharistiju, ne primamo samo simbol ili prisjećanje na lijepu ideju, nego primamo samoga Krista. I u tom sjedinjenju naša se duša i osoba postepeno mijenja u sliku Onoga koga primamo.

4. I na kraju, što ovo okupljanje i ovo slavlje, na koje se svake godine okupljamo znači za nas?

Najprije, poput onog svećenika iz 15. st., svi mi imamo trenutke sumnje. Božja mudrost nas poziva da se ne bojimo tih trenutaka, nego da ih iskreno donesemo pred Gospodina. Bog može čak i naše nesigurnosti iskoristiti kao priliku za produbljenje vjere. Svećenikova sumnja postala je povod za čudo koje stoljećima jača vjeru vjernika.

Ludbreg nas sa svim svojim događajima podsjeća na snagu zavjeta i obećanja danih Bogu. Zavjet Hrvatskog sabora, ispunjen nakon više stoljeća, uči nas ustrajnosti u vjeri kroz generacije. Čak i kad naši neposredni preci nisu mogli ispuniti svoja obećanja, kasnije generacije su to učinile. Ludbreško čudo i naše današnje okupljanje podsjećaju nas na naše hrvatsko katoličko nasljeđe, vjeru koja je kroz stoljeća nosila naš narod. Ta vjera nije tek kulturna tradicija, nego živi odnos s Kristom koji postaje prisutan među nama.

Euharistijsko čudo nas podsjeća i na izvanredni dar koji primamo na svakoj misi. Kad pristupite oltaru da primite Svetu Pričest, sjetite se da susrećete istog Krista koji se objavio u ludbreškom euharistijskom čudu. Onaj isti Gospodin koji je u Kani pretvorio vodu u vino, koji je nahranio gladno mnoštvo, koji je na Posljednjoj večeri predao svoje Tijelo i Krv prisutan je ovdje danas.

5. Stoga vas, draga braćo i sestre, pozivam da svi danas pristupimo Euharistiji s obnovljenim divljenjem. I nas ovdje danas spašava Božanska Mudrost, sam Krist, koji nas hrani sobom, jača nas na našem putu vjere i obnavlja u odluci da živimo po Božjoj mudrosti.

Molimo u ovoj euharistiji za sve odgovorne u društvu, u politici i javnim službama, da prepoznaju i spoznaju da služenje narodu nije pitanje moći, nego poniznosti, poziva i odgovornosti pred Bogom.

Molimo za mudrost da prepoznamo Kristovu prisutnost u Euharistiji, za hrabrost da ostanemo vjerni obećanjima danim Bogu i za milost da Euharistija preobrazi naše živote dok zajedno kročimo prema nebu. Dopustimo da nas susret s Euharistijom mijenja u načinu života od ponedjeljka do subote, a ne samo nedjeljom.

Neka Predragocjena Krv Kristova, čudesno očitovana u Ludbregu, nastavi biti izvor blagoslova za Crkvu, za naš Hrvatski narod i za svakoga od nas okupljenih ovdje danas. Amen.